

**Оксана Забужко
"Казка про калинову сопілку"**

Собко Максим 11А клас

Оксана Стефанівна Забужко— українська [письменниця](#), [поетеса](#), [есеїстка](#) і публічна [інтелектуалка](#). Її твори перекладено багатьма мовами.

Оксана Забужко народилася [19 вересня 1960](#) року в місті [Луцьку](#), у [шістдесятницькій](#) родині з давніми історичними традиціями. Оксана Забужко, 11 жовтня 2012 року Батько письменниці, Стефан (Степан) Іванович Забужко (1926—1983) — педагог, літературний критик і перекладач (вперше переклав українською оповідання чеського композитора і письменника [Іллі Гурніка](#) (Ilja Hurník); у сталінські часи був репресований і відбував заслання в Забайкальському краї. Мати, Надія Яківна Обжирко-Забужко (1926—2014) — вчителька української літератури, автор методичних розробок і популярних літературознавчих творів для школярів. За словами Євгена Сверстюка, Забужко вихована на «кращих естетичних традиціях». Змалечку складала віршики, які записував і збирав її батько.

ЖИТТЄПИС

За словами письменниці, свою філологічну освіту вона отримала вдома. Розпочаті у вересні 1965 р. репресії проти української інтелігенції змусили родину покинути Луцьк, і з 1968 р. Оксана Забужко мешкає в Києві. Закінчила [філософський факультет](#) та аспірантуру з естетики (1985) [Київського університету імені Тараса Шевченка](#). 1987 року прийнята до [Спілки письменників СРСР](#). Вступила до [КПРС](#) не пізніше 1988 року. Захистила кандидатську дисертацію на тему «Естетична природа лірики як роду мистецтва» Викладала естетику й історію культури в [Київській державній консерваторії ім. П. Чайковського](#) (1986—1988), з 1989 р. — старший науковий співробітник [Інституту філософії НАН України](#). 1992 року викладала українську культуру в [Університеті штату Пенсильванія](#) як запрошений письменник. У 1994 отримала стипендію [Фонду Фулбрайта](#) і викладала українську літературу й культуру у [Гарвардському](#) та [Піттсбурзькому](#) університет ах. 2001 року викладала літературну майстерність у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. Заміжня. Чоловік — художник Ростислав Лужецький.

Популярність

З ім'ям Оксани Забужко пов'язаний вихід сучасної української літератури на міжнародну арену. Твори письменниці перекладені понад 20 мовами, окремими книжками виходили в Австрії, Болгарії, Італії, Ірані, Нідерландах, Німеччині, Польщі, Росії, Румунії, Сербії, США, Угорщині, Франції, Хорватії, Чехії, Швеції. Книжка розмов із варшавською публіцисткою [Зою Хруслінською](#) «Український палімпсест» початково вийшла польською мовою і взимку 2013—2014 рр. стала для польських еліт важливим джерелом знань про Україну, допомігши визначитися з політичною підтримкою Майдану 2001 року на Київській студії хронікально-документальних фільмів знято експериментальний фільм «Хроніки від Фортінбраса» за мотивами однойменної збірки есеїв (режисер [Оксана Чепелик](#)). Поезії Забужко покладені на музику багатьма українськими та зарубіжними композиторами. З 2012 р. письменниця співпрацює з гуртом «Тельнюк: Сестри», п'ятий концертний альбом якого «Дорога зі скла: LIVE» створено головно на її вірші 2015 року Чеське Радіо Влтава (Прага) підготувало театралізовану аудіоверсію роману «Музей покинутих секретів» (драматичний цикл із 15 передач, чеський переклад.

Цікаві факти:

Мало хто знає, що в дитинстві Оксана хотіла стати кінорежисером.

Єдине, що письменниця не розуміє і ніколи нікому не пробачить - це несправедливе ставлення до тих людей, які їй дуже дорогі. Також жінка не поважає тих, хто готовий зрадити і підставити іншого за його спиною.

На думку Оксани Забужко, потрібно читати книги для того, щоб бути не тільки освіченою, але й зуміти зрозуміти і хоча б трохи урізноманітнити наше життя.

Забужко має більш солідний і стабільний дохід від книг, які видаються за кордоном.

Якби Оксана мала можливість повернутися в минуле, вона б більшу частину часу вважала за краще провести зі своїми близькими і рідними людьми.

Аналіз повісті "Казка про калинову сопілку"

• Жанр твору.

- Оксана Забужко називає свій твір повістю "Казка про калинову сопілку"
- За визначенням В.Лесина, "повість - переважно прозовий епічний твір, в якому змальовано широку картину життя окремих персонажів протягом тривалого часу"
- Казка - "давній за походженням і популярний в народі епічний жанр фольклору"
- Звернемося до нашого твору. Безперечно, це повість: ми слідкуємо за життям, працею, вихованням дітей у родині Василя та Марії протягом 20 років. Але ж поряд з цим у повісті багато жанрових ознак казки: дідова дочка й бабина дочка, трикратні повтори-звернення Ганни - панни до батька попа, і сатани про суть вчинку Каїна, змії-перелесник, калинова сопілка, що сама співає, фантастична кінцівка твору. Все це дає підстави стверджувати що повість

Сюжет, фабула повісті

- сюжетом повісті О.Забужко "Казка про калинову сопілку" є розповідь про давню українську трагедію роду.
- Характерною особливістю епічного твору є його сюжетність. Існує багато поглядів, триває чимало дискусій про роль і місце сюжету у творі. Одні вважають сюжет складником композиції твору, а інші надають йому самодостатнього значення. Існувала так звана міфологічна школа в літературознавстві, представники якої (М. Мюллер, Ф. Буслаєв) вважали, що джерелом багатьох літературних творів у різних народів світу був фольклор, вони намагалися доводити пряму еволюцію творів від єдиного прасюжету.

Тема та ідея твору.

На мою думку, тема повісті "Казка про калинову сопілку" - це сумна розповідь про двобій Добра і Зла, про велику трагедію українського роду.

А ідея твору - пересторога людям у виборі Добра чи Зла, у дотриманні цінностей християнської моралі.

Мова твору "Казка про калинову сопілку»

Мова твору Оксани Забужко співуча, калинова. Вона вмістила багатство всього українського словника, інтонованого дивовижно. Як прекрасно звучить "калинова сопілка", сама авторка цієї повісті. У одному з інтерв'ю письменниця зізналася, що вона не прозаїк, вона лірик:" я писала, як пишуть поети..., коли все кристалізується десь у підсвідомості, а потім уже прориває і несе". І коли читаєш "Калинову сопілку", то здається що перед тобою прекрасна ліро-епічна поема, побудована на фольклорних джерелах, але цілком оригінальний, чародійний, фантастичний твір.

Мова твору милозвучна, багата художніми засобами, що допомагає краще зрозуміти образи, розкрити тему та ідею твору.

Ось наприклад, як одним реченням розкриває письменниця жіночу долю: "от вам і всенький жіноцький вік - не встигаєм оханутися, а вже й дочка на виданні, а ти - вже бабою, дарма, що й тобі ще брови не злиняли, - агов, люди, а де ж моє життя, в яку ополонку провалилося за щоденним поранням - шпортанням, хата - поле - город - кури - гуси - свині - корови, дитячі хвороби, ниючи надвечір крижі, й не згадати коли востаннє на небо дивилася?... Мовчи, бабо, знай мовчи, менше гріха буде."

Сюжет

Основою повісті є розповідь про старовинну українську трагедію роду, про Добро і Зло. Основою твору є й біблійний сюжет про Авеля та Каїна і народні казки й балади про калинову сопілку, і вірш Ліни Костенко "Калинова сопілка", і літературна казка Б. Грінченка, Л.Шияна та ін.

Експозиція: у сім'ї Василя та Марії народилася дівчинка з місяцем на лобі: Ганна – панна. Матір бажає щастя доньці, бо сама вийшла заміж за свого Василя "на зло" своєму батькові, який не погодився віддати її заміж за коханого.

Зав'язка: народження другої дівчинки-мізиночки, яку назвали Оленкою. Василь тішився та грався лише з Оленкою, а Марія пишалася своєю Ганною, навіть люди казали: "Дідова дочка й бабина дочка".

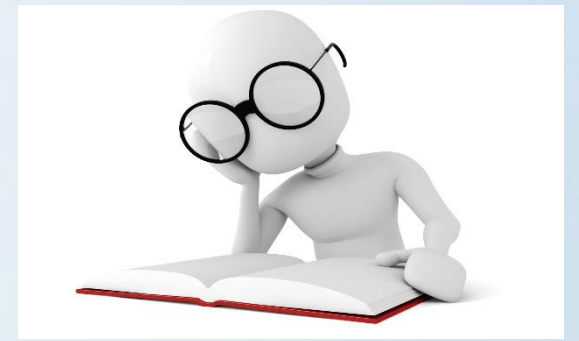
Розвиток дії: дівчатка дорослішають і ворожнеча між ними зростає. Ганна-панна заздрила Оленці, особливе загострення стало відчутним після сватання Дмитра до Оленки.

Кульмінація: настає неділя – останній день дівування Оленки. Заздрість не дає спокою Ганні, тому вона кличе сестру до лісу та вбиває її ножом.

Історія написання й містицизм твору.

Оригінальна інтерпретація мотиву про калинову сопілку та архетипного образу Каїна в тексті «Казки про калинову сопілку» О. Забужко надає дослідникам широкий простір для різноаспектних студій. Повість «Казка про калинову сопілку» має багато своїх прапопередників. Це й античний біблійний сюжет про Авеля та Каїна і народні казки й балади про калинову сопілку, і вірш Ліни Костенко «Калинова сопілка», і літературна казка Б. Грінченка, Л.Шияна та інших. А головне те, що письменниця, використовуючи літературні твори, фольклорні цитати, створила дивовижний твір про історію українського селянського побуту, про велику трагедію українського роду, про Добро і Зло. Повість невелика за розміром - 51 сторінка і складається з 30 невеликих частин, що тісно пов'язані за змістом. А композиція твору чітка й досконала.

Отже, творчість Оксани Забужко – це канва смислів, роздумів, ідей, серед яких чи не найперше місце посідають феміністичні. І хоч письменниця не вважає свою прозу феміністичною, але ці ідеї у ній представлені і їх викладає жінка, яка «не соромиться своєї статті». «Казка про калинову сопілку» - це яскравий вияв фемінізму у постмодерній літературі і у творчості авторки загалом. На створенні образу головної героїні помічаємо високі знання Оксани Забужко у сфері фемінізму, простежуємо феміністичні ідеї у кожному зображеному моменті. Письменниця демонструє свою компетентність у галузі феміністичної прози, яка значного поширення набула ще з часів ХІХ століття.

Дякую за увагу!

for the writer
fiction and no
a concluding
piece that is
part, thus sul
suggests that
be a beginning
focus on the
which has aln
The Museum
explores the genealogy
reminiscences. The author's new novel will be
devoted to the memory of her mother – who
belonged to a generation strongly marked by
the experience of dispossession and bearing
memory of the Holodomor – and her strugg
Heideggerian

